

Ploaie de dor

MarianP

Ploaie de dor...

A mai trecut placid o noapte peste mine
Cu răvășirea aspră a unei amintiri ascunse
Și fulgere de ploaie arzând în foi veline
Udând bătaii de inimi de dorul tău străpunse.

O ploaie înspicată-n ascetică plânsoare
Aduce-n zorii zilei un soare în proptele
Mi-e dor de tine rău, sunt zestre fără stare
Mătasea mea de vise, granit e de podele.

O intrigă de ploaie mixează umezeala
Ți-e dor și ție oare prin stropii rumeniți?
Te vreau îmbrățișată, te ud cu fierbințeala
Atâtor sărutări prin ochii împlețiți.

Din ramuri de amurg mă plouă cu condens
Leșin că nu te știu zărită mai aproape
Iar tu leșini de dor și-n zbuciumul intens
Îmi răsucești în ochi mister pe după pleoape.

Din desfrunzitul tremur al cerului cu gene
Se-adună-n viu argint, coboară-n colonade
Oftatul meu de dor, alintul pe sprâncene
O frescă pluvială cu suflete nomade...

Încerc să trec prin stropii ploilor zărghite
Înveșmântat în aburi de-alean ce mai suspină
De noi și zgribulite temeri învechite,
Din spuza unui dor lichid ca o lumină...

În ploi inscripționate cu îngeri în vitralii
Ce colorează-n aur o dragoste-n altoi
Eu te doresc iubito printre sclipiri de dalii
Și te sărut pe ploi din dor de amândoi...

Marian Puscasiu
Aprilie 2015